

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1561. usque ad annum 1562

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118596

§. 20. Laynesii Jesuitarum Generalis oratio in hoc colloquio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66624)

injuriosum, atque Regis auctoritati adversum erat: insuper rursus instabat, ut proposito subscriberent articulo, vicissim vero Beza petitionem suam, quam fecerat, urgebat: renuente autem Cardinale affirmabat, haud rationi consonum esse, ut ejusmodi subscriptio a suis peteretur.

Sæcul. XVI.
A C 1561.

§. XIX.

Petrus Martyr Italo sermone contra realem Præsentiam declamans.

Postquam Espencæus Doctor sermonem circa Cœnam inchoatum prosecutus erat, Petrus Martyr respondere conatus Italo idiomate circa Eucharistiam differere cœperat, vocemque *substantiæ*, qua Calvinus utebatur, quadam interpretatione temperans realem Præsentiam impugnabat, simulque circa totum hunc articulum sese verum Zwinglii discipulum prodebat, nihilominus tamen ad ea, quæ dixerat, parum intentæ erant ceterorum aures, eo quod omnium animi ob contumeliosum Bezæ sermonem sævere adhuc exasperati essent.

Beza l. 4.
pag. 820.

§. XX.

Laynesii Jesuitarum Generalis oratio in hoc colloquio.

Hist. Eccles. Tom. XLIV. N Inter-

Sæcul. XVI.
A. C. 1561.

Pallav. l. 15.

c. 14. n. 1.

Sacchini hist.

Soc. l. 5.

num. 202.

Intererat quoque huic colloquio Pater
Jacobus Laynesius secundus Socie-
tatis Jesu Generalis, qui Bezæ respon-
dens præprimis fermone ad Reginam
converso eidem hæc exposuit: „Potissi-
mum Sacri Codicis lectione com-
peri, periculosæ plenum esse opus
aleæ, & damno obnoxium, cum
iis colloqui, vel eos auscultare,
qui ab Ecclesiæ Catholicæ Matris
nostræ gremio sponte exciderunt,
& depravatarum sese opinionum la-
queis ultro induerunt, ac veluti trans-
fugæ a Religione Majorum descive-
runt; nec enim temere illos in sacris
litteris divinus spiritus passim, nunc
serpentes, nunc lupos, interdum vul-
pes, nonnunquam, & feras appellare
consuevit, ut nos edoceret, vitandos
esse hæreticos ob eorum hypocrisim,
artesque, quas nullo non ævo in usum
deduxerunt, sic enim olim Pelagiani,
qui gratiæ necessitatem negantes, na-
turæ quasdam vires, quas tamen non
habet, attribuebant, cum vero ab
Ecclesia ad arcta constringerentur, hanc
quidem gratiam ad pias actiones esse
necessariam profitebantur, singulis ta-
men insinuabant, quod per hanc gra-
tiam nil nisi naturam gratis a Deo
nobis datam intelligant. Alii corpo-
rum resurrectionem inficiabantur, con-
ten-

„tendentes, quod sola anima resusci- Sæcul. XVI.
A.C. 1561.
„tetur, quando a gratia justificatur: in-
„terrogati autem, an carnis resurre-
„ctionem profiterentur, id affirmabant,
„nam per id intelligebant animam, quæ
„carnem resuscitat, seu corpori juncta est,
„quando per gratiam justificatur.

Postea Laynesius hæc exempla Cal-
vinistis applicat, qui Catholicam Eccle-
siam se revereri, Pastores, & Ministros
habere, Sacrorum librorum, exceptis
tamen nonnullis, auctoritatem tanquam
Divinam agnoscere profitebantur, atque
affirmabant, quod eorum Ecclesia con-
stituatur Catholicam Ecclesiam, eorum
Magistratus, & Ministri sint veri, ac
legitimi, sensusque, quem ipsi Sacris Pa-
ginis attribuunt, sit verus, & Catho-
licus, cum tamen certum, omnibus-
que compertum constet, quod nec Ec-
clesiam, nec Ministros legitimos, nec
verum Sacri Codicis sensum habeant,
sed potius pro simiis, qui Catholicos
imitari affectant, habendi veniant: porro
hoc artificio freti admittebant, seu po-
tius se admittere fingeant in Eucha-
ristiæ Sacramento præsentiam realem
Christi Domini, qui nobis vere datur:
re tamen ipsa id duntaxat intelligebant
de modo mere spirituali, & per fidem,
affirmantes, quod Christus Dominus so-
lummodo sit in cœlis, & non alibi existat.

Sæcul XVI.

A.C. 1561.

§. XXI.

Sacchini.
num. 203.*Monitum Laynesii Reginae datum.*

Postea Laynesius hunc in modum Reginae alloquebatur: „ea ex ratione
 „mihi succurrebat Majestati vestrae re-
 „media afferre duo, quorum alterum
 „mihi quidem bonum videtur, alterum
 „vero minime malum, & prius est, ut ve-
 „stra Majestas intelligat, quod nec ipsius,
 „nec humani cujuscumque Principis sit
 „agitare fidei res, cum talibus Prin-
 „cipibus harum rerum potestas non com-
 „petat, ac insuper fere ejusmodi homi-
 „nes non soleant in subtilibus, ac re-
 „conditis de Religione disputationibus
 „versati esse; ideo & ratio petit, ut
 „fabrilia fabri tractent: Sacerdotum
 „igitur est hoc negotium: quoniam vero
 „res fidei causae sunt majores, ad Sa-
 „cerdotem summum, ac generale con-
 „cilium statuere de iis spectat, quod
 „Concilium, cum in praesentia aper-
 „tum sit, nec æquum, nec legitimum
 „videtur conventus hos habere; idcirco
 „Patres in Basileensi congregati Syno-
 „do, quamdiu Oecumenicum Concilium
 „durabat, sexque ante illud mensibus,
 „Provincialia vetuere fieri: ergo re-
 „medium, quod dicebam bonum, est,
 „ut vestra Majestas illos ad Concilium
 „mittat, cum ibi docti homines na-
 tionum